

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. volebné obdobie

Číslo: 659/1996-sekr.

395

Z á k o n

Národnej rady Slovenskej republiky z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky

Materiál obsahuje:

1. List prezidenta Slovenskej republiky zo 4. apríla 1996
2. Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky zo 4. apríla 1996 číslo 1487/96-80-63 o vrátení zákona z 26. marca 1996
3. Schválený zákon Národnej rady Slovenskej republiky z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon

Bratislava apríl 1996

Prezident Slovenskej republiky

Bratislava 4. 4. 1996

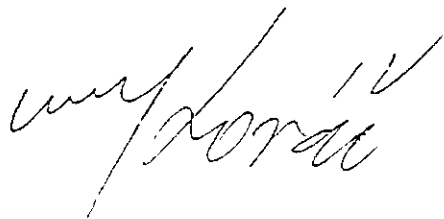
Číslo: 1487/96-80-63

Vážený pán predseda,

podľa čl. 87 ods. 3 a čl. 102 písm. n) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie zákon z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon. Nie po prvý raz som nútený vrátiť zákon, ktorého oficiálne znenie mi v rozpore s Ústavou SR dosiaľ nebolo doručené.

Vrátenie zákona odôvodní v orgánoch Národnej rady SR riaditeľ legislatívneho odboru Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky Ivan Trimaj a v jeho neprítomnosti Katarína Šimuničová.

S pozdravom

Vážený pán

Ivan Gašparovič
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky
Bratislava

SEKRETARIÁT PREDSEDU	
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Dátum:	04-04-1996
Číslo:	659/96
predkladajúce číslo	Prílohy

Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 1487/96-80-63

R o z h o d n u t i e
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa
Trestný zákon

Prekladá:

Michal K o v á č
prezident Slovenskej republiky

Bratislava 4. apríla 1996

Na rokovanie Národnej rady
Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 87 ods. 3 a čl. 102 písm. n) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon.

Žiadam, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokúvaní zákon schválila s v y p u s t e n í m čl. I bodu 6, t.j. § 92a a 92b, bodu 7, t.j. § 98 a bodu 9, t.j. § 127a a § 127b.

II

Všeobecne

1. Ustanovenia § 92a, 92b a 98 sú nedemokratické, lebo porušujú základný princíp demokracie, a to slobodu, osobitne slobodu prejavu, slobodu informácií a slobodu zhromažďovania.

Ustanovenia § 92a, 92b, 98, 127a a 127b zákona sú v rozpore s ustanovením čl. 1 Ústavy.

Ustanovenie § 92b zákona je v rozpore aj s ustanoveniami čl. 26 ods. 1, 2, 4 a čl. 28 ods. 1, 2 Ústavy ako aj s ustanoveniami čl. 10 a 11 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyhláseného pod č. 209/1992 Zb.

Ustanovenie § 98 zákona je v rozpore aj s ustanoveniami čl. 26 ods. 1, 2, 4 Ústavy a s ustanovením čl. 10 cit. Európskeho dohovoru.

Ustanovenie § 127a zákona je v rozpore aj s ustanoveniami čl. 12 ods. 1, 2, čl. 17 ods. 2 druhej vety a čl. 20 ods.

1 druhej vety Ústavy, ako aj s čl. 1 Protokolu č. 4 k Európskemu dohovoru.

Ustanovenie § 127b zákona je v rozpore aj s ustanoveniami čl. 12 ods. 1, 2 a čl. 20 ods. 1 druhej vety Ústavy.

2. Ustanovenia, ktoré žiadam vypustiť, prinajmenšom vážne sťažia cestu Slovenskej republiky do európskych politických, hospodárskych a bezpečnostných zoskupení.

Dôvodová správa k vládnemu návrhu zákona síce uvádza, že aj krajiny Európskej únie majú niektoré obdobné trestnoprávne ustanovenia, ale tieto konštatovania sa nezakladajú na riadnom komparatistickom zhodnotení. Predovšetkým nestačí len všeobecné konštatovanie, že aj iné štáty chránia svoju zvrchovanosť, územnú celistvosť a bezpečnosť, lebo to samozrejme robí každý štát, vrátane Slovenskej republiky na základe dosiaľ platných ustanovení Trestného zákona. Je potrebné presne citovať príslušné cudzie ustanovenie s použitím riadneho a nie skresleného prekladu (§ 246 rakúskeho trestného zákona), uviesť všetky okolnosti, za ktorých je možné ten-ktorý paragraf použiť (doba mieru, čas vyhláseného zvýšeného ohrozenia, príp. vojnový stav) a najmä precízne porovnať v š e t k y skutkové znaky zahraničného predpisu a nášho nového ustanovenia. Prítom nebude bez zaujímavosti ani to, či zahraničná úprava jedného štátu obsahuje jedno ustanovenie alebo skupinu ustanovení, ako posudzovaná slovenská novela, či také ustanovenie bolo prijaté v čase výrazne vyostreného medzinárodného napätia alebo v čase, keď príslušný štát konštatoval, že ho nikto neohrozuje (ako to viackrát vyhlásili členovia vlády Slovenskej republiky) atď.

Taký rozbor neobsahuje ani dôvodová správa, ani odôvodnenie zákona, prednesené 26. marca 1996 zástupcom predkladateľa. Preto musím konštatovať, že viackrát žiadané riadne porovnanie vyššie uvedených ustanovení novely zákona

so zahraničnými úpravami nebolo spoľahlivo vykonané zrejme preto, že tvrdená kompatibilita nejestvuje.

3. Rovnako nesprávny je názor dôvodovej správy, podľa ktorého obmedzenia, zavedené posudzovanou novelou, sú v súlade s čl. 26 ods. 4 a 28 ods. 2 Ústavy SR i s čl. 10 ods. 2 Európskeho dohovoru (str. 3 dôvodovej správy). Všetky tri citované články výslovne vyžadujú, aby obmedzenia tam uvedených občianskych práv boli *n e v y h n u t n é* pre bezpečnosť štátu (príp. nevyhnutné z iných taxatívne vypočítaných dôvodov, ktoré však pre rôzny objekt nie sú v tomto prípade použiteľné). Ani dôvodová správa, ani zástupca predkladateľa neuviedli, prečo je zákon "nevyhnutný", keď sa ostatné ustanovenia prvej hlavy Trestného zákona už dlhšie v praxi nepoužívajú a keď iní podporovatelia posudzovanej novely zákona vyhlasujú, že v praxi nebude použitá.

Z uvedeného dôvodu možno urobiť iba taký záver, že posudzovaná novela nie je nevyhnutná, že podmienky uvedené v čl. 26 ods. 4 a 28 ods. 2 Ústavy SR, ako aj podmienky uvedené v čl. 10 ods. 2 Európskeho dohovoru nie sú splnené. Vzhľadom na to považujem predmetné ustanovenia novely za protiústavné.

III

K § 92a

1. Ustanovenie § 92a znamená opustenie dlhoročného, niekoľko desiatok rokov trvajúceho vývoja trestného práva. Skutkové podstaty trestných činov, citovaných v tomto ustanovení (útok na štátny orgán, násilie proti skupine obyvateľov, hanobenie národa alebo rasy, šírenie poplašnej správy, porušovanie slobody združovania) boli pod tým či iným názvom a v tom či onom rozsahu uzákonené zákonom č.

231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky. Ale už novela Trestného zákona z r. 1950, t.j. zákon č. 63/1956 Zb., v I. hlave o trestných činoch proti republike ustanovenia týkajúce sa násilných útokov proti skupine obyvateľov, nepriateľského konania proti republike a niektoré ďalšie zrušila.

Trestný zákon z r. 1961 v I. hlave medzi trestnými činmi proti republike už neobsahuje ani jeden z uvedených trestných činov, všetky boli presunuté do iných hláv zákona, a to medzi trestné činy proti poriadku vo verejných veciach a trestné činy hrubo narušujúce občianske spolužitie.

2. Opätovné zavedenie trestných činov, vymenovaných v § 92a - za okolností tam uvedených - do I. hlavy, t.j. medzi trestné činy proti republike, a to dokonca také, ktoré sú namierené proti samotným základom republiky, smeruje proti uvedenému vývoju. Súčasne je v rozpore s celkovým procesom dekriminalizácie a depenalizácie, ktorý je charakteristický pre demokratické a právne štáty. Tým sa posudzované ustanovenie dostalo do rozporu s čl. 1 Ústavy SR.

3. Definovanie jedného trestného činu pomocou iných trestných činov je legislatívne nevhodné, lebo vyvolá vážne výkladové a aplikačné ťažkosti.

4. Jediným rozlišujúcim kritériom medzi tým, či ide iba o trestný čin zaradený do III. resp. V. hlavy, alebo o trestný čin podľa I. hlavy, smerujúci proti základom republiky, bude motív páchatela. Tým sa však mimoriadne zvyšuje význam subjektívnych prvkov, vrátane osoby konajúceho a jeho politických postojov, čo považujem za viac ako nežiadúce. Oživuje to akcie, namierené proti tzv. vnútornému nepriateľovi.

IV
K § 92b

1. Problematika nežiadúceho zdôrazňovania motívu, a tým aj osoby konajúceho a jeho politických postojov je rovnaká, ako v predchádzajúcom ustanovení.

2. Posudzované ustanovenie vôbec nerozlišuje medzi prípadom, keď sa verejné zhromaždenie občanov uskutočňuje na základe postupu, ktorý je v súlade so zákonom č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve (v platnom znení), alebo či sa koná, príp. pokračuje v rozpore s cit. zákonom. Nie je však možné postupovať v súlade s cit. zákonom a súčasne sa dopúšťať trestného činu; taká konštrukcia nezodpovedá princípom demokratického a právneho štátu (čl. 1 Ústavy). O tom, že by § 92b vyžadoval organizovanie a konanie verejného zhromaždenia v rozpore so zákonom o zhromažďovacom práve, však posudzované ustanovenie nič nehovorí, naopak, považuje - za uvedených okolností - za trestné už samotné "organizovanie" zhromaždenia.

3. Slobodu zhromažďovania upravuje čl. 28 Ústavy tak, že zaručuje právo "pokojne sa zhromažďovať". Posudzované ustanovenie novely Trestného zákona však považuje (za uvedených okolností) za trestné aj organizovanie takého priebehu zhromaždenia, ktoré nebude nepokojný, najmä neprerastie do násilných akcií.

Čl. 28 Ústavy zaručuje zhromažďovacie právo "na verejných miestach", ale posudzovaný § 92b považuje za trestné organizovanie verejného zhromaždenia občanov aj na iných než verejných miestach, napr. verejnosti prístupného zhromaždenia vo vlastnej budove politickej strany alebo občianskeho združenia a pod.

Z obidvoch uvedených dôvodov je ustanovenie § 92b novely v rozpore s ustanovením čl. 23 ods. 1, 2 Ústavy.

4. Samotné verejné zhromaždenie nemôže rozvrátiť ani ústavné zriadenie, ani územnú celistvosť, ani obranyschopnosť republiky, ani zničiť jej samostatnosť. K uvedenému následku by mohli smerovať len konkrétne činy, na ktoré by zhromaždenie dalo podnet. Také ustanovenie však § 92b neobsahuje, nehovoriac o nevyhnutnom presnom vymedzení takých činov.

Nemohlo by však ísť iba o prejavy a diskusiu, chránené slobodou prejavu, ktorú zaručuje čl. 26 Ústavy.

5. Z rovnakých dôvodov je § 92b novely v rozpore s ustanoveniami čl. 10 a 11 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktorý zakotvuje slobodu zhromažďovania i právo na slobodu prejavu "bez zasahovania štátnych orgánov".

V

K § 98

1. Ustanovenie obsahuje skutkové znaky, ktoré sú zhodné so skutkovými znakmi § 41 zákona č. 231/1948 Zb. na ochranu ľudovodemokratickej republiky, ktorý u nás po prvý raz zaviedol takýto trestný čin. Okrem samozrejmeho rozdielu (československý občan - občan Slovenskej republiky) je jediným výrazným rozdielom skutočnosť, že § 41 zákona z r. 1948 aspoň rámcovo vymedzil obsah nepravdivej správy; posudzovaný § 98 novely obsah nepravdivých informácií nevymedzuje vôbec, ale viaže tieto informácie na ich spôsobilosť poškodzovať záujmy republiky. Čo považuje za záujmy republiky, však nijako neuvádza.

Záujmy, ktoré by sa mali považovať za záujmy štátu, uvádza iba dôvodová správa, ktorá však nie je pre výklad a aplikáciu zákona záväzná. Okrem toho dôvodová správa medzi uvedenými záujmami uvádza napr. aj rovnováhu prírodného prostredia. Táto samozrejme medzi záujmy štátu patrí - rovnako ako rad rôznych iných záujmov - ale nemôže byť narušená spôsobom, ktorý upravuje posudzované ustanovenie. Nevieť si predstaviť, aby slovný prejav alebo iná informácia mohla poškodiť rovnováhu prírodného prostredia.

Z uvedeného vyplýva, že skutkové znaky trestného činu nie sú popísané tak presne a jednoznačne, ako to princípy právneho štátu najmä pre oblasť trestného zákonodarstva vyžadujú. Občan musí mať možnosť zistiť zo zákona a nie z dodatočných výkladových smerníc čo je a čo nie je trestné. Posudzované ustanovenie je tzv. gumovou skutkovou podstatou, preto vážne porušuje princípy právneho štátu a je tak v priamom rozpore s ustanovením čl. 1 Ústavy.

2. Posudzovaný § 98 veľmi vážne porušuje aj ustanovenie čl. 26 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky. Cit. ustanovenie zaručuje slobodu prejavu, právo vyjadrovať vlastné názory slovom, písmom, tlačou alebo iným spôsobom. Predpoklad pre obmedzenie tohto práva, upravený v odseku 4 cit. ustanovenia, nie je splnený z dôvodov, ktoré som uviedol v časti II bode 3 tohto rozhodnutia. Slovné možno ohroziť bezpečnosť štátu napr. vyzrazením štátneho tajomstva, ale nie kritikou (aj keď táto nebola doložená faktami), hodnotiacimi úsudkami a pod. Sankcie za protiprávnosť nepravdivých informácií ustanovuje napr. tlačový zákon, ustanovenia o ochrane osobnosti v Občianskom zákonníku, konkrétne formulované ustanovenia Trestného zákona, ktoré chránia štátne orgány a verejných činiteľov za podmienok v nich ustanovených a pod. Tieto ustanovenia sú formulované v súlade s Ústavou a svojím obsahom i rozsahom postačujú na potrebnú ochranu štátu.

3. Rovnakým spôsobom, ako posudzovaný § 98, bol formulovaný § 112 Trestného zákona z r. 1961. Komentár k tomuto ustanoveniu (Orbis, 1975) uvádza, že predmetom ochrany sú "akékoľvek záujmy republiky", nemusí ísť o záujmy základného významu. Za nepravdivú považuje aj správu pôvodne pravdivú, ale prispôbenú tak, aby bola schopná vyvolať nepriaznivé predstavy o republike.

Nebezpečenstvo, ktoré z takého chápania trestnosti vyplýva, je očividné.

4. Za jednoznačne protiústavný považujem znak skutkovej podstaty, vyžadujúci konanie v cudzine alebo aspoň následky, ktoré vzniknú v cudzine. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy "každý má právo ... rozširovať ... informácie bez ohľadu na hranice štátu".

Z rovnakého dôvodu bol celkom zreteľne porušený aj čl. 10 bod 1 cit. Európskeho dohovoru, ktorý zakotvuje právo "rozširovať informácie ... bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice".

VI

K § 127a

1. Privítal by som oveľa širší a dôslednejší postih protiprávneho konania spojeného s privatizáciou, nezákonných činov spojených s dotáciami od štátu a pod., a to aj trestnoprávny postih. Riešenie, uvedené v § 127a novely, je však celkom neprijateľné.

2. Posudzované ustanovenie predovšetkým porušuje princíp rovnosti pred zákonom (čl. 12 ods. 1, 2 Ústavy) a osobitne ústavnú požiadavku rovnakej ochrany vlastníctva bez ohľadu na jeho druh a formu (čl. 20 ods. 1 druhá veta Ústavy).

Požiadavka všeobecnej rovnosti subjektov a osobitne požiadavka rovnakej ochrany všetkých vlastníkov, boli posudzovaným ustanovením zreteľne porušené. Nie je možné takouto formou preferovať ochranu jedného vlastníka, aj keď ním je štát, pred inými vlastníkmi.

Naproti tomu je možné a bolo by aj ústavne korektné, ak by sa proces privatizácie, poskytovania štátnych dotácií a pod. chránil pred osobitnými druhmi nezákonného konania, napr. pred podvodným konaním (falošným predstieraním úmyslu splniť zákonnú povinnosť v čase jej preberania), pred machináciami, ktorých znaky by zákon uviedol a pod. Pravda, taký trestný čin by bolo možné uzákoniť vtedy, ak by sa na základe riadneho rozboru zistilo, že jestvujúce trestné činy, upravené v Trestnom zákone, nepostačujú na postih nových foriem nezákonného konania. Rozbor, ktorý by zdokumentoval, že nevystačíme napr. s trestným činom podvodu podľa § 250, poškodzovania veriteľa podľa § 256, zvýhodňovania veriteľa podľa § 256a Trestného zákona atď., však dôvodová správa neobsahuje.

3. V nijakom prípade nemôže stačiť samotné nezaplatenie kúpnej ceny, nedodržanie termínu splátok a pod. Skutočnosť, že podnikateľ je insolventný, nemôže byť sama o sebe dôvodom na trestný postih. Jednoduché miešanie alebo nahrádzanie sankcií z oblasti súkromného práva (napr. úrokov z omeškania, odstúpenia od záväzku, zmluvnej pokuty atď., atď.) trestnými sankciami narušuje princípy výstavby právneho poriadku. Uplatňovanie § 127a v schválenej podobe by - chtiac-nechtiac - obsahovo znamenalo obnovenie väzenia pre dlžníkov, ktoré bolo inštitúciou ranného stredoveku a je celkom neznámou v moderných právnych štátoch (čl. 1 Ústavy).

4. Úplne zreteľný je rozpor časti posudzovaného ustanovenia, ktoré považuje za trestný čin nesplnenie zmluvnej

povinnosti, s čl. 17 ods. 2 druhou vetou Ústavy Slovenskej republiky. Ústava výslovne uvádza, že "nikoho nemožno zbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok", ale § 127a novely vôbec neberie Ústavu na vedomie. Rovnako neberie na vedomie existenciu záväzku Slovenskej republiky, ktorý vyplýva z rovnakého znenia čl. 1 Protokolu č. 4 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

VII

K § 127b

1. Dôvody, uvedené v časti VI bodoch 2 a 3, rovnako platia aj vo vzťahu k § 127b novely. Aj tu je zreteľne porušená rovnosť pred zákonom a rovnosť ochrany všetkých vlastníkov, keď sa takto chránia iba dva druhy poisťovní a jeden fond, ale nie iné subjekty a iní vlastníci. Preto aj toto ustanovenie porušuje čl. 12 ods. 1, 2 a čl. 20 ods. 1 druhú vetu Ústavy.

2. Aj v tomto prípade dochádza k neprípustnej hypertrofii sankcií, ktoré príslušné zákony už obsahujú (poplatok z omeškania, pokuta za nesplnenie povinnosti, poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti, penále) o sankcie trestno-právne bez toho, že by trestný postih bol odôvodnený osobitnou formou podvodného konania, machináciami atď., ktoré by nebolo možné postihnúť podľa iných ustanovení Trestného zákona.

Aj v tomto prípade by išlo o návrat k feudálnej inštitúcii vazenia pre dlžníka, a to prípadne aj vtedy, keď jeho neschopnosť platiť bola spôsobená tzv. druhotnou zadlženosťou.

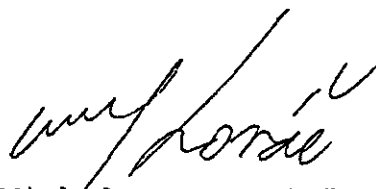
VIII

Moje námietky smerujú proti koncepcii citovaných ustanovení, preto sa nedajú riešiť čiastkovými zmenami formulácií, ale iba novým prístupom k problematike.

Z uvedených dôvodov žiadam, aby Národná rada pri opätovnom prerokúvaní zákona tento schválila s v y p u s t e n í m čl. I bodu 6, t.j. § 92a a 92b vrátane spoločného nadpisu, bodu 7, t.j. § 98 a bodu 9, t.j. § 127a a 127b vrátane spoločného nadpisu.

Doterajší bod 8 treba označiť ako bod 6 a doterajšie body 10 až 17 treba označiť ako body 7 až 14.

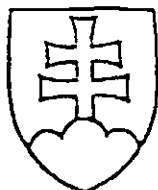
Bratislava 4. apríla 1996

Michal K o v á č

prezident Slovenskej republiky

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ZÁKON

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
z 26. marca 1996,

ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 184/1964 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb., zákona č. 457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb. v znení nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky uverejneného v čiaske 93 z roku 1992 Z.z., zákona č. 60/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 177/1993 Z.z. v znení redakčného oznámenia o oprave chýb uverejneného v čiaske č. 63 z roku 1993 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z.z., zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č.102/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 96/1996 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 62 ods. 1 sa slová "krádeže podľa § 247 ods. 4, sprenevery podľa § 248 ods. 4, podvodu podľa § 250 ods. 4," nahrádzajú slovami "krádeže podľa § 247 ods. 5, sprenevery podľa § 248 ods. 5, podvodu podľa § 250 ods. 5,".

2. V § 66 odkaz v zátvorke za slovami "rozvracania republiky" znie: "(§ 92, 92a a 92b)".

3. V § 66 písm. b) sa slová "prokurátorovi alebo bezpečnostnému orgánu" nahrádzajú slovami "prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu".

4. V § 89 ods. 9 sa za slovo "lesnej," vkladá slovo "poľnej," a za slová "poľovnickej stráže" sa vkladajú slová "alebo člen stráže prírody".

5. § 91 vrátane nadpisu znie:

"§ 91

Vlastizrada

Občan Slovenskej republiky, ktorý v spojení s cudzou mocou alebo s cudzím činiteľom, spácha trestný čin rozvracania republiky (§ 92), teroru (§ 93 a 93a), záškodníctva (§ 95 a 96) alebo sabotáže (§ 97), potresce sa odňatím slobody na dvanásť až pätnásť rokov alebo výnimočným trestom."

6. Za § 92 sa vkladajú nové § 92a a 92b, ktoré vrátane spoločného nadpisu "Rozvracanie republiky" nad § 92 znejú:

"§ 92a

Kto v úmysle rozvrátiť ústavné zriadenie, územnú celistvosť alebo obranyschopnosť republiky alebo zničiť jej samostatnosť, spácha trestný čin útoku na štátny orgán podľa § 154, útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1, násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 196, hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 198, podnecovania k národnostnej a rasovej nenávisti podľa § 198a, šírenia poplačnej správy podľa § 199 ods. 1 a 2 alebo porušovania slobody združovania a zhromažďovania podľa § 238a, potresce sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov alebo peňažným trestom.

§ 92b

(1) Kto v úmysle rozvrátiť ústavné zriadenie, územnú celistvosť alebo obranyschopnosť republiky alebo zničiť jej samostatnosť organizuje verejné zhromaždenia občanov, potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potresce,

- a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako člen organizovanej skupiny,
- b) ak spácha taký čin za brannej pohotovosti štátu, alebo
- c) ak spácha taký čin v spojení s cudzou mocou alebo cudzím činiteľom."

7. Za § 97 sa vkladá nový § 98, ktorý vrátane nadpisu znie:

Poškodzovanie záujmov republiky

Kto ako občan Slovenskej republiky alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, úmyselne v cudzine rozširuje nepravdivé informácie, ktoré poškodzujú záujmy republiky, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo peňažným trestom."

8. V § 125 ods. 1 sa za slová "na kontrolu hospodárenia" vkladajú slová "alebo týkajúcich sa konkurzu alebo vyrovnania".

9. Za § 127 sa vkladajú nové § 127a a 127b, ktoré vrátane spoločného nadpisu nad § 127a znejú:

"Porušovanie finančnej disciplíny

§ 127a

(1) Kto poruší alebo nesplní zákonom uloženú alebo zmluvou prevzatú povinnosť voči štátu, obci alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky pri čerpaní alebo používaní prostriedkov štátneho rozpočtu, štátneho fondu, rozpočtu obce alebo rozpočtu Fondu národného majetku Slovenskej republiky alebo v súvislosti s prevodom alebo prechodom majetku štátu alebo v súvislosti s prevodom majetku obce alebo Fondu národného majetku Slovenskej republiky na iné osoby, a spôsobí tým značnú škodu alebo získa tým značný prospech pre seba alebo pre iného, potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce.

- a) ak činom uvedeným v odseku 1 spôsobí škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok alebo zadováži sebe alebo inému prospech veľkého rozsahu,
- b) ak takým činom spôsobí skrátenie príjmu štátneho rozpočtu, rozpočtu štátneho fondu, rozpočtu obce alebo rozpočtu Fondu národného majetku Slovenskej republiky vo veľkom rozsahu, alebo
- c) ak spácha taký čin ako verejný činiteľ.

§ 127b

(1) Kto poruší alebo nesplní zákonom uloženú povinnosť voči zdravotnej poisťovni, Sociálnej poisťovni alebo voči Fondu zamestnanosti Slovenskej republiky, a spôsobí tým väčšiu škodu alebo získa tým väčší prospech pre seba alebo pre iného, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom sa páchatel potresce, ak činom uvedeným v odseku 1 spôsobí značnú škodu alebo získa tým značný prospech pre seba alebo pre iného.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak činom uvedeným v odseku 1 spôsobí škodu veľkého rozsahu alebo iný obzvlášť závažný následok alebo zadováži sebe alebo inému prospech veľkého rozsahu."

10. V § 167 ods. 1 sa slová "krádeže podľa § 247 ods. 4, sprenevery podľa § 248 ods. 4, podvodu podľa § 250 ods. 4," nahrádzajú slovami "krádeže podľa § 247 ods. 5, sprenevery podľa § 248 ods. 5, podvodu podľa § 250 ods. 5,".

11. § 247 ods. 1 písm. e) znie:
"e) bol za taký čin v posledných dvoch rokoch odsúdený,".

12. V § 247 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

13. V § 248 ods. 3 písm. a) znie:

"a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako správca konkurznej podstaty alebo osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť hájiť záujmy poškodeného, alebo".

14. V § 248 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

15. V § 250 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

"(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.".

Doterajšie odseky 3 a 4 sa označujú ako odseky 4 a 5.

16. V § 255 ods. 2 písm. a) znie:

"a) ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako správca konkurznej podstaty alebo osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť hájiť záujmy poškodeného, alebo".

17. Za § 256b sa vkladajú nové § 256c a 256d, ktoré vrátane spoločného nadpisu nad § 256c znejú:

"Marenie konkurzného alebo vyrovnacieho konania

§ 256c

Kto ako dlžník, úpadca alebo ako člen štatutárneho orgánu dlžníka alebo úpadcu marí konkurzné konanie alebo vyrovnacie konanie tým, že

- a) nesplní povinnosť uloženú mu zákonom o konkurze a vyrovnaní alebo na základe zákona o konkurze a vyrovnaní, alebo
- b) uvedie nepravdivé údaje v zozname aktív a pasív,

potresce sa odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov alebo zákazom činnosti.

§ 256d

(1) Kto marí konkurzné konanie tým, že

- a) zatají vec patriacu do konkurznej podstaty,
- b) znemožní, aby sa vec patriaca do konkurznej podstaty zapísala a odhadla,
- c) nevydá vec patriacu do konkurznej podstaty, alebo
- d) zadrží, sľasťuje alebo zničí zaznamenané informácie o majetku alebo finančných aktivitách dlžníka,

potresce sa odňatím slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 značnú škodu.

(3) Odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu."

Článok II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení zákona č. 120/1962 Zb., zákona č. 53/1963 Zb., zákona č. 184/1964 Zb., zákona č. 56/1965 Zb., zákona č. 81/1966 Zb., zákona č. 148/1969 Zb., zákona č. 45/1973 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 47/1990 Zb., zákona č. 84/1990 Zb., zákona č. 175/1990 Zb., zákona č. 457/1990 Zb., zákona č. 545/1990 Zb., zákona č. 490/1991 Zb., zákona č. 557/1991 Zb. v znení nálezu Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky uverejneného v čiasťke 93 z roku 1992 Z. z., zákona č. 60/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 177/1993 Z.z. v znení redakčného oznámenia o oprave chýb uverejneného v čiasťke č. 63 z roku 1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 102/1995 Z.z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 96/1996 Z.z.

Článok III

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

prezident Slovenskej republiky

predseda Národnej rady Slovenskej republiky

predseda vlády Slovenskej republiky

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. volebné obdobie

Číslo: 659/1996-sekr.

395a

S p o l o č n á s p r á v a

všetkých výborov Národnej rady Slovenskej republiky (okrem Mandátového a imunitného výboru NR SR a Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií štátnych funkcionárov) o výsledku prerokovania zákona Národnej rady Slovenskej republiky z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky (tlač 395)

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky prideliť predseda Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 901 z 10. apríla 1996 na prerokovanie v lehote do 9. mája 1996 všetkým výborom Národnej rady Slovenskej republiky (okrem Mandátového a imunitného výboru NR SR a Výboru NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií štátnych funkcionárov).

Koordináciou stanovisk výborov bol citovaným rozhodnutím určený ako príslušný Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky.

Zákon NR SR z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie NR SR prerokovali v určenej lehote všetky výbory NR SR, ktorým bol pridelený.

Ústavnoprávny výbor NR SR a Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu ho prerokovali 8. mája 1996. Výbor NR SR pre hospodárstvo, privatizáciu a podnikanie ho prerokoval 2. mája 1996, Výbor NR SR pre pôdohospodárstvo a Výbor NR SR pre vzdelanie, vedu, kultúru a šport ho prerokovali 7. mája 1996, Výbor NR SR pre verejnú správu, územnú samosprávu a národnosti ho prerokoval 9. mája 1996, Výbor NR SR pre zdravotníctvo a sociálne veci a Výbor NR SR pre životné prostredie a ochranu prírody ho prerokovali 25. apríla 1996, Výbor NR SR pre obranu a bezpečnosť ho prerokoval 26. apríla 1996 a Zahraničný výbor NR SR ho prerokoval 17. apríla 1996.

Výbory NR SR, ktoré vyslovili súhlas so zákonom NR SR z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky tak, ako bol prijatý uznesením NR SR z 26. marca 1996:

Ústavnoprávny výbor NR SR,

Výbor NR SR pre hospodárstvo, privatizáciu a podnikanie,

Zahraničný výbor NR SR,

Výbor NR SR pre verejnú správu, územnú samosprávu a národnosti.

Výbory NR SR, ktoré neprijali uznesenie o výsledku prerokovania zákona NR SR z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky, lebo podľa § 48 ods. 1 zákona SNR č. 44/1989 Zb. o rokovacom poriadku Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov nevyslovila s ním súhlas nadpolovičná

väčšina všetkých členov výboru:

Výbor NR SR pre financie, rozpočet a menu,

Výbor NR SR pre pôdohospodárstvo,

Výbor NR SR pre zdravotníctvo a sociálne veci,

Výbor NR SR pre obranu a bezpečnosť,

Výbor NR SR pre vzdelanie, vedu, kultúru a šport.

Nesúhlas s opätovným schválením zákona NR SR z 26. marca 1996, ktorým sa mení a dopĺňa Trestný zákon, vrátený prezidentom Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie NR SR vyslovil:

Výbor NR SR pre životné prostredie a ochranu prírody.

Bratislava 10. mája 1996

JUDr. Peter Brňák v.r.
predseda Ústavnoprávneho
výboru NR SR

Ing.Miroslav Maxon v.r.
predseda Výboru NR SR pre
financie, rozpočet a menu

Ing.Roman Hofbauer,CSc.v.r.
predseda Výboru NR SR pre
hospodárstvo, privatizá-
ciu a podnikanie

Ing.Pavel Delinga,CSc.v.r.
predseda Výboru NR SR pre
pôdohospodárstvo

Jozef Rea v.r.
predseda Výboru NR SR pre
verejnú správu, územnú
samosprávu a národnosti

Anton Národa v.r.
predseda Výboru NR SR pre
zdravotníctvo a sociálne
veci

Ing.Imrich Andrejčák v.r.
predseda Výboru NR SR pre
obranu a bezpečnosť

PhDr.Dušan Slobodník,CSc.v.r.
predseda Zahraničného výboru
NR SR

Kamil Haťapka v.r.
predseda Výboru NR SR pre
vzdelanie, vedu, kultúru
a šport

Doc.MUDr.Zora Lazarová,CSc.v.r.
predsedníčka Výboru NR SR pre
životné prostredie a ochranu
prírody